तस्यामुद्धार्य्यमाणायां सङ्क्षोभः समजायत। एवं भवन्तो जानन्तु छिद्यतां संशयश्च वः।

॥ देवाऊचुः ॥ क्व तद्भूतं वसुमतीं समुद्धरति हृष्टवत्। तं देशं भगवन् ब्रूहि तत्र यास्यामहे वयं।

॥ ब्रह्मोवाच ॥ हन्त गच्छत भद्रं वो नन्दने पश्यत स्थितं। एषोऽत्र भगवान् श्रीमान् सुपर्णः सम्प्रकाशते।

वाराहेणैव रूपेण भगवान् लोकभावनः। कालानल इवाभाति पृथिवीतलमुद्धरन्।

एतस्योरसि सुव्यक्तं श्रीवत्समभिराजते। पश्यध्वं विबुधाः सर्व्वे भूतमेतदनामयं। १०९६०

॥ लोमश उवाच ॥ ततो दृष्ट्वा महात्मानं श्रुत्वा चामन्त्र्य चामराः। पितामहं पुरस्कृत्य जग्मुर्देवा यथागतं।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु तां कथां सर्व्वे पाण्डवा जनमेजय। लोमशादेशितेनाशु यथाजग्मुः प्रहृष्टवत्।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि गन्धमादनप्रवेशे द्विचत्वारिंशदधिकशततोऽध्यायः॥ १४२ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ते शूरास्ततधन्वानस्तूणवन्तः समार्गणाः। बद्धगोधाङ्गुलित्राणाः खड्गवन्तोऽमितौजसः।

परिगृह्य द्विजश्रेष्ठान् ज्येष्ठाः सर्व्वधनुष्मतां। पाञ्चालीसहिता राजन् प्रययुर्गन्धमादनं।

सरांसि सरितश्चैव पर्व्वतांश्च वनानि च। वृक्षांश्च बहुलच्छायान् ददृशुर्गिरिमूर्द्धनि। १०९६५

नित्यपुष्पफलान् देशान्देवर्षिगणसेवितान्। आत्मन्यात्मानमाधाय वीरा मूलफलाशिनः।

चेरुरुच्चावचाकारान् देशान् विषमसङ्कटान्। पश्यन्तो मृगजातानि बहूनि विविधानि च।

ऋषिसिद्धामरयुतं गन्धर्व्वाप्सरसां प्रियं। विविशुस्ते महात्मानः किन्नराचरितं गिरिं।

प्रविशत्स्वथ वीरेषु पर्व्वतं गन्धमादनं। चण्डवातं महद्वर्षं प्रादुरासीद्विशाम्पते।

ततो रेणुः समुद्भूतः सपत्रबहुलो महान्। पृथिवीञ्चान्तरीक्षञ्च द्याञ्चैव सहसाऽवृणोत्। १०९७०

न स्म प्रज्ञायते किञ्चिदावृते व्योम्नि रेणुना। न चापि शेकुस्तत्कर्त्तुमन्योन्यस्याभिभाषणं।

नचापश्यंस्ततोऽन्योन्यं तमसा वृतचक्षुषः। आकृष्यमाणा वातेन साश्मचूर्णेन भारत।

द्रुमाणां वातभग्नानां पततां भूतलेऽनिशं। अन्येषाञ्च महीजानां शब्दः समभवन्महान्।

द्यौः स्वित्पतति किं भूमिर्दीर्य्यते पर्व्वतो नु किं। इति ते मेनिरे सर्व्वे पवनेनापि मोहिताः।

पथा ते यथाऽनन्तरान् वृक्षान् वल्मीकान्विषमाणि च। पाणिभिः परिमार्गन्तो भीता वायोर्निलिल्यिरे। १०९७५

ततः कार्म्मुकमादाय भीमसेनो महाबलः। कृष्णामादाय सङ्गम्य तस्थावाश्रित्य पादपं।

धर्म्मराजश्च धौम्यश्च निलिल्याते महावने। अग्निहोत्राण्युपादाय सहदेवस्तु पर्व्वतं।

नकुलो ब्राह्मणाश्चान्ये लोमशश्च महातपाः। वृक्षानासाद्य सन्त्रस्तास्तत्र तत्र निलिल्यिरे।

मन्दीभूते तु पवने तस्मिन्रजसि शाम्यति। महद्भिर्जलधारौघैर्वर्षमभ्याजगाम ह।

भृशं चटचटाशब्दो वज्राणां क्षिप्यतामिव। ततस्ताश्चञ्चलाभासश्चेरुरब्भ्रेषु विद्युतः। १०९८०

ततोऽश्मसहिता धाराः संवृण्वत्यः समन्ततः। प्रपेतुरनिशं तत्र शीघ्रवातसमीरिताः।

तत्र सागरगा ह्यापः कीर्य्यमाणाः समन्ततः। प्रादुरासन् सकलुषाः फेनवत्यो विशाम्पते।

वहन्त्यो वारि बहुलं फेनोडुपपरिप्लुतं। परिसस्रुर्म्महाशब्दाः प्रकर्षन्तो महीरुहान्।

तस्मिन्नुपरते शब्दे वाते च समतां गते। गते ह्यम्भसि निम्नानि प्रादुर्भूते दिवाकरे।